

مرکز مطالعات استراتژیک و منطقی
د ستراتژیکو او سیمه ییزو څېړنو مرکز

تحليل هفته

شماره: ۲۹۶ (از ۱۷ الی ۲۴ حمل ۱۳۹۸ هـ ش)

این نشریه مجموعه تحلیل رویدادهای مهم سیاسی، امنیتی، اقتصادی و اجتماعی هفته‌واری است که به زبان‌های پشتو، دری، انگلیسی و عربی، توسط مرکز مطالعات استراتژیک و منطقی تهیه و نشر می‌گردد، تا نهادهای سیاست‌گذار و پالیسی‌ساز از آن استفاده نمایند.

آنچه در این شماره می‌خوانید:

آیا د توندلاری اصلی رېښه اسلامي ثقافت دی؟

- ۱ د اسلامي ثقافت مضمونه
- ۲ ولې د اسلامي ثقافت مخالفت کېږي؟
- ۳ د اسلامي ثقافت مضمون په اړه ترسره شوې څېړنه
- ۴ د اسلامي ثقافت په تړاو د سروې تناقضات
- ۶ د سروې له پامه غورځول شوي مثبت ټکي
- ۷ پایله

آيا د توندلاری اصلي رېښه اسلامي ثقافت دی؟

تېره اوونۍ (۲۰۱۹م کال د اپریل ۱۹مه) د افغانستان د ستراتيژیکو مطالعاتو انستیتوت د یوې **څېړنې** د پایلو په خپرولو سره ادعا وکړه چې د افغانستان په پوهنتونونو کې د اسلامي ثقافت مضمون (د اسلام سیاسي نظام) د سخت دريځۍ او توندلاری د زیاتوالي لامل شوی دی. د نوموړي مرکز دغې ادعا له تېرو څو ورځو راهیسې د خلکو ترمنځ په ځانگړې توگه په ټولنیزو رسنیو کې بحثونه راپورته کړي او خلکو یې پر وړاندې توند غبرگونونه ښودلي دي.

د افغانستان د ستراتيژیکو مطالعاتو مرکز د وروستۍ څېړنې د موندنو په هکله، پښواک خبرې اژانس له ۱۴ زره کسانو څخه آنلاین **نظريوښتنه** کړې او له خلکو یې پوښتي چې د نوموړې څېړنې له موندنو سره موافق دي که مخالف؟ د دغې نظر پوښتنې په پایله کې لس زره (۷۹) سلنه کسانو د افغانستان د ستراتيژیکو مطالعاتو انستیتوت وروستۍ څېړنه بې بنسټه گڼلې او په پوهنتونونو کې یې د اسلامي ثقافت د مضمون له تدریسه ملاتړ کړی دی.

د اسلامي ثقافت په تړاو دا ډول څرگندونې لومړی ځل نه دی چې کېږي، له دې وړاندې په ۱۳۹۵ هـ ش کال کې هم د یو پخواني جهادي تنظیم، د رهبرۍ شورا غړي عبدالحفیظ منصور په ولسي جرگه کې ویلي و چې اسلامي ثقافت او جوماتونه د "ترهگرۍ" زېږنده ځایونه دي؛ خو هغه مهال هم د منصور خبرې له سختو غبرگونو سره مخ شوې.

دا چې په پوهنتونونو کې د اسلامي ثقافت کوم اړخونه تدریس کېږي؟ ځینې کړۍ ولې هڅه کوي چې د اسلامي ثقافت د تدریس مخه ډب کړي؟ آیا اسلامي ثقافت رښتیا هم توندلاري خپروي؟ دغه راز د داوود مرادیان په مشرۍ د افغانستان

ستراتېژیکو څېړنو مرکز وروستی څېړنه څرنگه او د څه په موخه ترسره شوې؟ هغه موضوعات دي چې دلته یې د ځوابولو هڅه شوې ده.

د اسلامي ثقافت مضمون

ثقافت په اصل کې عربي کلمه ده، په پښتو کې کلتور بلل کېږي، ثقافت د بشري ټولنې د تجربو، مادي او معنوي لاسته راوړنو مجموعې ته وايي. د اسلام مبارک دين ټولو مادي او معنوي ارزښتونو او شتمنيو ته اسلامي ثقافت ويل کېږي، په اسلامي ثقافت کې د اسلام مبارک دين د اعتقادي او عملي احکامو ټول اړخونه بيانېږي.

پر افغاني ټولنه د پرديو کلتورونو د پراخ يرغل او د مبتدلو رسنيو د گرم بازار په پام کې نيولو سره، د اسلامي ثقافت مضمون د ځوانانو لپاره د عصري علومو د زده کړې ترڅنگ، د خپل دين په اصولو د پوهاوي ترلاسه کولو يوازینی مضمون دی، چې د پوهنتون په دوره کې هر سمستر د يوه مضمون په توگه تدريس کېږي.

د افغانستان د لوړو زده کړو په ټولو دولتي او خصوصي بنسټونو کې په اتو سمسترونو کې محصلينو ته د اسلامي ثقافت په مضمون کې د اسلام نړۍ ليد، د عباداتو فلسفه، د اسلام اخلاقي نظام، د اسلام سياسي نظام، د اسلام ټولنيز نظام، اسلامي تمدن، قرآن او معاصر علوم او د اسلامي ښوونې او روزنې د څرنگوالي اړخونه د قرآن او حديثونو په رڼا کې تدريس کېږي، چې لږ تر لږه ځوانان مو د خپل دين له اساساتو سره بلدوي او نږدې ساتي.

د اسلامي ثقافت تدريس د لومړي ځل لپاره په اويامه لسيزه کې، د استاد برهان الدين رباني د حکومت پر مهال د څلورو مضمونونو په توگه په څلورو سمسترونو کې پيل شو؛ خو وروسته د حامد کرزي د ولسمشرۍ پر مهال د يوه ۲۱ کسيز کميسيون له لوري د اسلامي ثقافت مضمونونه اتو سمسترونو ته زيات شول. همدارنگه اسلامي ثقافت، هغه مضمون دی چې له ډېرې مودې راهيسې په ډېرو اسلامي هېوادونو کې هم، په يو او بل نوم تدريس کېږي.

ولي د اسلامي ثقافت مخالفت کېږي؟

د يوه اسلامي هېواد په توگه د افغانستان په زده کړه ييز نظام کې د اسلامي ثقافت په اړه پوهاوی، يوه بنيادي اړتيا ده. موږ اړ يو چې د مسلمان وگړي په توگه د خپل سپېڅلي دين د ټولو اصولو په رڼا کې د خپل ژوندانه چارې تنظيم او د هغو مطابق حرکت وکړو.

د نړيوالتوب يا گلوبلايزيشن په دې پړاو کې، چې افغاني ټولنه له هرې خوا پر سياسي او اقتصادي يرغل سربېره له فکري او کلتوري يرغل سره هم مخ ده، د اسلامي ثقافت مضمون د افغان ځوانانو لپاره هغه يوازینی دروازه ده، چې دوی

ته يې د پردي کلتوري يرغل په وړاندې، يو ډول فکري او رواني خونديتوب ورکړی او دوی يې د خپل دين له اصولو باخبره ساتلي دي.

دا چې اسلام د بشریت لپاره د اعتدال او ورورولۍ دين دی، اسلام د رښتيني تمدن او پرمختگ اصل دی، د انساني شرافت او لوړوالي غوښتونکی دی او انسان يوې روښانه لارې ته رهنمايي کوي، نو له امله يې د لوېديځ د ناقدينو تر څنگ په اسلامي ټولنه کې د هغوی لاسپوڅي هم په يوه نوم او بل نوم هڅه کوي چې دا سپېڅلی دين تخریب کړي. هغوی چې د اسلام حاکمیت او د اسلامي تعليماتو ترويج د خپلو ناروا، غير انساني موخو او روان فساد پر وړاندې خطر بولي، له ډېره وخته يې پر اسلامي ثقافت، مدرسو، مساجدو او د اسلام پر سياسي نظام وخت نا وخته نيوکې کړې دي او هڅه يې کړې چې د اسلام ټولنيز او سياسي ابعاد، په يوه او بله پلمه، تر حملو لاندې ونيسي.

د اسلامي ثقافت مضمون په اړه ترسره شوې څېړنه

د افغانستان د ستراتيژيکو څېړنو مرکز د "لوړو زده کړو په نظام کې د ديني راډيکاليزم رېښه موندنه." تر عنوان لاندې يوه څېړنه کړې ده. په دغه څېړنه کې د اسلامي ثقافت مضمون د اسلام سياسي نظام اړوند درسونه او پر محصلينو يې اغېزې څېړل شوې دي. په څېړنه کې د هرات، ننگرهار او کابل پوهنتونونو ۳۷۳ محصلين او ۸ استادان پوښتل شوي. د دغې څېړنې د موندنو عمده ټکي په لاندې ډول دي:

لومړۍ: په پوهنتونونو کې د اسلام سياسي نظام تر عنوان لاندې مضمون له کبله په محصلينو کې ديني راډيکاليزم زياد شوی دی!

دويم: ۹۲.۸ سلنه محصلينو ويلي چې اسلام يو تر ټولو بشپړ دين دی چې ټول يې بايد پيروي وکړي.

درېيم: ۸۸ سلنه محصلينو ويلي چې موږ د "امر بالمعروف و نهی عن المنکر" يعنې ښو کارونو ته را بلل او له بدو کړنو منع کولو له تطبيق سره موافق يو.

څلورم: ۸۴.۷ سلنه محصلينو ويلي، اسلام يو بهترين دين دی چې بايد د ژوند په هر پړاو کې د هغه اصول په پام کې ونيول شي.

پنځم: ۵۲.۱ سلنه محصلينو ويلي چې د اسلام سياسي نظام، اسلامي خلافت او يا هم اسلامي امارت دی.

پورته ذکر شوو موندنو ته په کتلو سره څېړونکي د دغې څېړنې په پايله کې ويلي چې د افغانستان په پوهنتونونو کې توندلاري او سخت دريځي مخ پر زياتېدو ده او پورتنی موارد يې توندلاري بللې ده؛ خو د څېړنې پايلو ته په کتلو سره، د

یوه مسلمان او یوې اسلامي ټولني لپاره دا توندلاري نه شي کېدای، چې یو څوک د خپل دین له اساساتو او ارزښتونو ملاتړ وکړي او یا هم هغه یو بشپړ دین وگڼي!

په څېړنه کې له محصلینو یوازې دومره پوښتل شوي، چې ایا اسلام سیاسي نظام لري او که نه؟ اسلام تطبیق شي او که نه؟ امر بالمعروف و نهی عن المنکر منې او که نه؟ اسلامي خلافت غواړې او که نه؟ دا ډول پوښتنې چې له هر مسلمان څخه وشي، طبیعي خبره ده چې یوازینی ځواب به یې "هو" وي؛ دا نه توندلاري گڼل کېدای شي او نه هم د دې دلیل کېدای شي چې په دې برخه کې یوازینی اغېز د اسلامي ثقافت مضمون دی، بلکې، دا هغه بنيادي خبرې دي چې د لږ اسلامي سواد لرونکي انسان هم ورباندې پوهیږي او ورباندې باور لري.

که چېرې دا څېړنه په یوه کفري ټولنه کې ترسره شوې وای او په دومره لوړه فیصدي یې پایلې راوتلې وای، نو ښایي د هغوی لپاره به دا حیرانوونکې وه؛ خو د افغانستان په شان یوه اسلامي هېواد کې دا حیرانوونکې نه ده او نه هم د تشویش وړ خبره. ځکه، طبیعي ده چې هر مسلمان باید د خپل دین اساساتو ته ژمن و اوسي او د ژوند په هر پړاو کې ترې گټه واخلي.

په دغه څېړنه کې چې په کومو مواردو نقد شوی له لویه سره څېړنیزه بڼه نه لري او تر ډېره یوازې د همدې مرکز د چلونکو شخصي څرگندونې دي. د څېړنې له غیر علمي تگلارې، داسې ښکاري چې نوموړي مرکز هڅه کړې، ترڅو له وړاندې یوې فرض کړل شوې نظریې د اثبات لپاره، د سروې په نوم مشروعیت ورکړي؛ خو له بده مرغه دې موخې ته نه دي رسیدلي.

په څېړنه کې په لاندې مواردو باندې باور لرل، د محصلینو د توندلاریتوب او رادیکالیزم د دلایلو په حیث راوړل شوي دي:

- امر بالمعروف و نهی عن المنکر ته ژمنتیا او هغه دیني واجب گڼل.
- دا چې اسلام د ژوند په ټولو برخو باندې شامل دین دی.
- اسلام له نورو دینونو څخه غوره دی او په نورو دینونو کې باید ژوند ترسره نشي.
- د اسلام خپراوي او دعوت ته ژمنتیا.
- په اسلامي سیاسي نظام باندې باور لرل.

که څه هم پورته ذکر شوي ټول موارد د اسلام برخه دي؛ خو نه پوهیږو چې دا څېړنه څه شی ردول غواړي او څه شی ثابتول. ان که چېرې دغه پوښتنې له عامو خلکو څخه هم شوې وای، چې اسلامي ثقافت یې په پوهنتونونو کې نه دی لوستی، نو دوی به هم دغو پوښتنو ته مثبت ځواب ویلای وای.

د اسلامي ثقافت په تړاو د سروې تناقصات

د افغانستان د ستراتيژيکو مطالعاتو انستيتوت دغه سروې يو شمېر تناقصونه لري او له کبله يې ستونزمنه برېښي، چې د هېواد علمي حلقي دې د دغې سروې هغه موندنې او د سروې فرضيه، چې د اسلامي ثقافت او راډيکاليزم ترمنځ تړاو په نښه کوي، ومني. مور به دلته د نوموړې سروې د تناقصاتو يو شمېر بېلگې وړاندې کړو:

لومړۍ؛ د يوې پوښتنې په ځواب کې «که اسلام د سياسي نظام درلودونکی دی نو ستاسو په اند کوم يو نظام اسلامي دی؟» د ننگرهار پوهنتون څخه ۴۵.۴ سلنه محصلينو «امارت» او ۹.۳ سلنه «خلافت»، اسلامي نظامونه گڼلي دي؛ خو ورپسې په بله پوښتنه کې، چې «آيا ستاسو په اند د افغانستان اوسنی سياسي نظام اسلامي دی؟» په پوښتل شوو کسانو کې له ننگرهار پوهنتون څخه يوازې ۳.۱ سلنه د هېواد اوسنی سياسي نظام «غیر اسلامي»، ۸۱.۴ سلنه محصلينو بيا «اسلامي» او ۱۵.۵ سلنه «تر يوه حده اسلامي» بللي دي. دلته پوښتنه زيرې، چې دا څرنگه ممکنه ده، چې په يوه پوښتنه کې دې د ننگرهار پوهنتون ۵۴.۷ سلنه محصلين يوازې «امارت» او «خلافت» اسلامي نظامونه وگڼي او په بله پوښتنه کې دې بيا د همدغه پوهنتون تقريباً ۸۱.۴ سلنه محصلين بيا «اوسنی جمهوري نظام» اسلامي وبولي؟!

ورته وضعیت د هرات په پوهنتون کې هم دی. په لومړۍ پوښتنه کې د هرات پوهنتون ۵۵.۵ سلنه محصلينو «خلافت» او «امارت» اسلامي نظامونه گڼلي؛ خو دا بيا په داسې حال کې ده، چې د نوموړي پوهنتون له همدغو محصلينو ۱۴.۳ سلنه يې په يوه بله پوښتنه کې اوسنی جمهوري نظام غیر اسلامي گڼلی دی!

دويم؛ دغه سروې هغه مهال نوره هم غیر معياري کېږي، چې کله له محصلينو پوښتي، «دا چې د هېواد اوسنی نظام اسلامي نه گڼي، آيا په سياسي نظام کې د بدلون غوښتونکي ياستئ؟ که هو، نو د کوم نظام غوښتونکي يئ؟». په دې پوښتنه کې دغه سروې د دوو دلایلو له کبله غیر معياري بولو. لومړی، د محصلينو ډېری برخه دغه پوښتنه نه ځوابوي، نو ځکه مور په محدوده کچه پر راغلو ځوابونو دا استناد نه شو کولای - که چېرې د سروې ترسره کوونکو دا فرضيه ومني - چې محصلين د اسلامي ثقافت مضمون له کبله راډيکاله شوي دي. د مجموعي سروې په کچه دغه پوښتنه ۲/۳ برخې بې ځوابه پاتې شوې. د ننگرهار او هرات په پوهنتونونو کې بيا د ځواب نه ورکوونکو سلنه ۸۴ سلنې ته رسېږي. دويم؛ دغه سروې له دې کبله هم متنازعه او غیر معياري ده، چې د دغې پوښتنې موندنې د نورو اړوندو پوښتنو له موندنو سره اختلاف لری. د بېلگې په ډول، د ننگرهار په پوهنتون کې هغه محصلين چې اوسنی سياسي نظام اسلامي نه گڼي، يوازې ۸.۳ سلنه يې امارت، او ۲.۱ سلنه يې بيا خلافت غواړي. دا په داسې حال کې ده، چې لومړی د ننگرهار په پوهنتون کې تقريباً ۵۵ سلنه محصلينو امارت او خلافت اسلامي نظامونه گڼلي وو. بيا د همدغه پوهنتون له ۸۰ سلنه څخه ډېری محصلينو په يوه بله پوښتنه کې اوسنی نظام سياسي گڼلی وو. يو څوک چې يوازې امارت او خلافت اسلامي

نظامونه وگني، څرنگه ممکنه ده، چې اوسنی جمهوري نظام دې هم اسلامي وبولي. دغه راز، هغه څوک چې اوسنی نظام اسلامي نه گني، او په ورته حال کې امارت او خلافت اسلامي نظامونه گني، ولې بیا په یوه بله پوښتنه کې - دا چې د هېواد اوسنی نظام اسلامي نه گني، آیا په سیاسي نظام کې د بدلون غوښتونکي یاستی؟ که هو، نو د کوم نظام غوښتونکي یی؟ - چې کله ترې غوښتل کېږي نو په ډېره کمه کچه امارت او خلافت غواړي!!

د افغانستان د ستراتیژیکو مطالعاتو انستیتوت د سروې د موندنو تناقصونه یوازې همدغو پورتنیو بیان شوو بېلگو پورې محدودې نه دي، بلکې په ډېرو نورو پوښتنو کې هم موندل کېږي؛ خو په ډېری توگه دغه تناقصونه د پورته یادوو شوو تناقصونو په څېر دي او دلته یې مور له راوړلو څخه ډډه کړې.

د سروې له پامه غورځول شوي مثبت ټکي

د افغانستان د ستراتیژیکو مطالعاتو انستیتوت په سروې کې یو شمېر مثبت ټکي هم دي، چې له بده مرغه ډېره پاملرنه ورته نه ده شوې. د بېلگې په ډول:

لومړی؛ هغه محصلین چې د امر بالمعروف و نهی عن المنکر په تړاو موافق دي، تقریباً ۳۸.۳ او ۳۶.۵ سلنه یې غواړي چې دا باید د وعظ و خبرو، او د نشراتو (ورځپاڼې، مجلې، ټولنیزې شبکو) له لارې پلي شي.

دویم؛ له نیمایي زیات محصلین د امر بالمعروف و نهی عن المنکر پلي کوونکې ډله دولت گني؛ له نیمایي کمې بیا بېلابېلې وسله والې او دعوتي ډلې گني.

درېیم؛ په داسې حال کې، چې یو شمېر کړی دا استدلال کوي، چې د اسلامي ثقافت د مضمون تدریسولو پرمهال استادان د اسلام د لومړني سیاسي او حکومتولۍ نظام (خلافت) د بیا احیاء په تړاو خبرې کوي؛ خو د دغې سروې د یوې پوښتنې موندنې تر څه حده دغه استدلال هم کمزوری کوي. په دغه سروې کې له ۶۸ سلنه څخه زیاتو محصلینو وویل، چې د درس پرمهال دوی ته هېڅ مهال هم اسلامي خلافت د حکومتولۍ د یوې غورې الگو په توگه نه معرفي کېږي.

څلورم؛ په محصلینو کې د بېلابېلو ډلو او گروهو د موجودیت په تړاو زغم او د یو بل منل. د نوموړي مرکز د یوې پوښتنې په ځواب کې چې که تاسو د بېلابېلو ډلو له شتون سره موافق نه یې نو دوی سره باید څه وکړای شي؟ که څه هم تقریباً ۸۰.۲ سلنه محصلینو د دغو ډلو له شتون سره موافقت ښودلې وو؛ خو بیا هم هغه چا چې مخالفت ښودلې وو، ډېرو کمو یې په فزیکي ډول د خپلو مخالفینو لري کول (۳.۲ سلنه) او د هغوی پرضد تبلیغات (۱.۱ سلنه) له هغوی سره د مبارزې لارې چارې ښودلې وې.

پایله

د کابل، ننگرهار او هرات په پوهنتونونو کې د افغانستان د ستراتېژیکو څېړنو مرکز وروستی څېړنه چې د دوی په اصطلاح د اسلامي ثقافت مضمون اړوند د اسلام سياسي نظام درسونه د دې لامل شوې چې محصلين د ديني راډيکاليزم له امله توندلاری ته مخه کړي؛ په هېڅ صورت د منلو نه ده او دا د توندلاری له اساسي عواملو نه د خلکو د پام اړولو يوه ناکامه هڅه ده. دغه راز د اسلامي ثقافت مضمون د توندلاری به زیاتوالي کې په رول لرو تورنول تر ډېره سياسي او جذباتي اړخ لري.

د اسلامي ثقافت د محتوا يا د مضمون په مفرداتو کې څه نقص او ياهم د ځينو استادانو شخصي او فرقه يي سليقي، بنايي تر يوه حده د منلو وي - چې دا ډول نقص په نورو مضامينو کې هم تر سترگو کېدای شي - خو په بشپړه توگه، پرته له علمي دلایلو پر اسلامي ثقافت دا ډول بې بنسټه تورونه يوازې هغه پروژې گڼل کېدای شي چې د اسلامي ارزښتونو په بدنامولو پسې يې پښې لوڅې کړې دي.

دا چې افراطيت يا توندلاري يو مشخص تعريف نه لري، نو له امله يې هر څوک د خپل فکر په رڼا کې تعريفوي. دا چې د افغانستان د ستراتېژیکو څېړنو مرکز د څېړونکي له نظره که توندلاري د خپل دين ارزښتونو ته ژمنتيا وي؛ خو د انصاف خبره داده چې په يوه اسلامي ټولنه کې اصلي توندلاري د ديني ارزښتونو په وړاندې ودریدل، او ديني حقايق تحريفول دي.

په ټوله کې داسې ښکاري چې د دې ډول څېړنو اصلي موخه د رښتيني تروريزم او توندلاری د رېښو پټول دي، توندلاري دا نه ده چې ووايي اسلام يو مکمل دين دی، بلکې توندلاري داده چې د پردي فکر او کلتور لپاره د خپلو ملي او ديني ارزښتونو د پیکه کولو هڅه وشي. توندلاري داده چې په خوب ویده ماشومان او بې گناه انسانان بمبار شي؛ خو ته يې په اړه هېڅ غږ پورته نه کړې!

په يوه اسلامي ټولنه کې د اسلامي ارزښتونو د تخريب په موخه د هر پورته کېدونکي گام په تړاو مسلمان ولس حساس دی او هېڅ کله به پرې نږدی چې د سيکولر توندلاری له خوا زمونږ شته ارزښتونه تر پوښتنې لاندې راشي.

پای

ارتباط با ما:

ایمیل: info@csrskabul.com - csrskabul@gmail.comوب سایت: www.csrskabul.com -- www.csrskabul.net

شماره تماس دفتر: (+93) 202564049 - (+93) 784089590

zi.shirani@gmail.com

(+93) 764747548

محقق و مسؤول تحليل هفته: ضياء الاسلام شيراني

ahmadshahr786@gmail.com

(+93) 784249421

محقق و مسؤول نشر تحليل هفته: احمدشاه راشد